

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010058
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619010058.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Bc. Ingrid Nedasovej a Márie Parikrupovej, v trestnej veci obžalovaného P. O., na hlavnom pojednávaní dňa 08.04.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný P. O., L.. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom B. M. XX, t.č. vo ÚVV Ilava, je vinný, že

dňa 02.02.2019 v G. v prenajatom byte na E. M. XXXX/XXb vo večerných hodinách po predchádzajúcom vzájomnom verbálnom a fyzickom konflikte so svojou priateľkou I. J., s ktorou v uvedenom byte žije v spoločnej domácnosti, po tom, ako I. J. obžalovanému uviedla, že chce z uvedeného bytu odísť, jej v odchode z bytu zabránil, tak, že byt uzamkol a od cca 20.45 h do 21.45 h jej násilím bránil, aby si mohla vziať kľúče od bytu, ktoré si vložil do vrecka bundy, ktorú mal oblečenú na sebe a naďalej sa s poškodenou hádal, pričom ju ako sa mu poškodená snažila jej kľúče vziať, fyzicky ju napádal tak, že ju hádzal o zem a ťahal ju za vlasy, na čo ona obžalovaného udierala a škrabala, po čom poškodená využila nepozornosť obžalovaného v čase keď telefonoval a vzala mu kľúče od bytu, následne si odomkla dvere bytu, utiekla na ulicu a šla peši ku svojej kolegyni na ulicu Komenského v Partizánskom, kde chcela prespať, pričom obžalovaný ju cestou ku kolegyni neustále prenasledoval a opäť ju napadol tak, že ju počas cesty dvakrát zhodil na zem a zároveň jej uviedol, že ak ho udá na políciu a dostal by za ňu 10 rokov, tak by ju musel zabiť, keď sa vráti z väzenia, čím vzbudil dôvodnú obavu o život poškodenej,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím čin spáchal na chránenej osobe - na blízkej osobe - družke,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. d / Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 7 Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 49/19/3305-41 doručenej súdu dňa 12.03.2019 po jej preskúmaní, predseda senátu nariadil a súd zasadajúci v senáte vykonal hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný výsluch obžalovaného, poškodenej I. J., svedkov Ľ. N., R. O., R. O., prehraté videozáznamy, prečítané listinné dôkazy vzťahujúce sa k dokazovaniu k výroku o vine, treste a pripojené spisy a zistený tento skutkový stav.

Obžalovaný poprel vinu zo spáchania žalovaných trestných činov. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodenú ľúbil a je pravda, že bol žiarlivý. Poškodenú neopustil, pretože ju potreboval, nechcel byť sám. Je mu ľúto čo sa stalo. Uviedol, že večer boli u babky, sestra poškodenej jej niečo šepkala, myslel si, že jej nosí tabletky, alebo marihuanu. On začal od poškodenej vyzvedať o čom sa so sestrou rozprávali, ona mu začala vyčítať, že si domýšľa a začali sa hádať, bola hysterická. Ako sa poškodená následne sprchovala, on si išiel von zapáliť, lebo v byte sa nesmelo. V predchádzajúcom byte zamykali tu bola zvonku guľa, tak si vzal kľúče, no po príchode nezamykal, nebolo treba, lebo zvonku sa do bytu pre guľu nedalo dostať. Práve poškodená zvykla zo zvyku zamykať, pretože v byte v Bánovciach nad Bebravou nebola zvonku guľa. Svoje kľúče, keď išiel fajčiť nenesil, lebo bol na ich kľúč od auta, ktorý už raz stratil, preto bral od poškodenej kľúče. Jeho kľúče vtedy viseli na vešiaku v predsieni. Ako prišiel pod dofajčení cigarety, hádali sa ešte polhodinu až hodinu, poškodená mu povedala, že už má toho dost, že je ako jej bývalý a dala mu facku po nose, to ho bolelo, lebo má poškodenú nosovú prepážku, nahneval sa. Poškodená býva pri hádkach agresívna, zmenila sa. Jej bývalý druh ju bijaval, škrtil. On volal matke, aby nejako zmiernila hádku, dal hlasitý odposluch, bol pri okne lebo bol zlý signál. Aj on kričal na poškodenú, aby z bytu odišla, no ona zas, aby odišiel on, a že to zariadi. Hovorila mu, že je slaboch a volá si matku na pomoc. Chytila ho za tvár, škriabala on len zavrel oči a len ju preto silno odsotil, aby na neho neútočila, letela asi meter a pol a padla na posteľ, tam sa mohla udrieť. Keď telefonoval, siahla mu rukou do vrecka a utekala von. Dvere do bytu však neboli zamknuté, jeho kľúče od bytu, na ktorých boli aj kľúče od auta totiž boli zavesené na vešiaku. Ukončil hovor obul sa zobral kľúče do vrecka a išiel za ňou, chcel aby sa vrátila a prestali sa hádať. Tiež chcel vedieť kam ide, či ide za kamarátkou alebo bývalým - šoférom kamióna. Von si ona stále rozprávala svoje aj ho odstrčila aj spolu zakopľci a spadli. Nijako jej v ceste nebránil. On len chcel kľúče a najmä, aby sa vrátila k nemu. On platil depozit za byt. Ona sa ho pýtala a opakovala či má ísť na políciu a aby jej dal pokoj. Išiel za ňou k jej kamarátke Ľ., tá fajčila v okne. Okrem toho ako im povedal, že nech sa idú "kurviť do Honeywellu" a nech si robia čo chcú, jej nijako nenadával. Poškodená mu nadávala, že je chorý. Potom sa išiel prezliecť domov a vrátil sa pred bytovku svedkyne. Chcel kľúče od bytu od poškodenej alebo nech mu pomôže ich nájsť. Chcel sa s ňou rozprávať. Potom sa išiel domov vyspať. Ráno išiel okolo, videl svedkyňu s dieťaťom a potom poškodenú, tú pred políciou prosil na kolenách, aby na neho nedávala trestné oznámenie. Tá aj chcela odísť, ale keď jej svedkyňa N. povedala, že má spraviť na čom sa dohodli, tak oznámenie podala. On by nikdy poškodenej neublížil, nikdy jej nedal ani facku. Naopak jeho poškodená bila. Často sa hádali, boli aj viackrát rozídení, potom ho vždy pod zámienkami vyhládala poškodená. Viackrát ju vyhodil z bytu ako aj ona jeho, to vtedy keď bývali v Bánovciach nad Bebravou. Jej správanie sa zmenilo, má za to, že na jej správanie malo vplyv aj jej požívanie alkoholu pri stretnutiach s kamarátkami, to že ju jej bývalý manžel bil o čom sa mu zdôverila. Dostala sa k nemu aj informácia, že sa stretávala s bývalým druhom - vodičom kamióna, že ho podviedla, bola k nemu chladná neprejavovala city a to ani k svojim deťom. Podviedla pritom aj bývalého manžela. Poškodená ho po rozchodoch kontaktovala a snažila sa o obnovenie spoluzitia, žiarila na to kde a s kým je. Aj keď pracoval na týždňovky prekážalo jej to, lebo nevedela ako trávi čas po večeroch. V Bánovciach býval s poškodenou asi dva týždne, v Partizánskom tri štyri týždne, aj to však o víkendoch býval so synom u rodičov. Aj keď bývali v Partizánskom boli rozhádaní a tri dni bol u rodičov. On platil depozit za byt aj náklady za byt. Zmluva však bola napísaná na poškodenú. On jej pomáhal s dlhmi, peniaze si šetrila na oddĺženie a výživné, do bytu doniesla len chladničku aj to jej bola darovaná. Poškodená bola agresívna, jej bývalý muž ju bil, ponižoval, o čom sa mu zdôverila, jej sestra jej nosila lieky Lexaurin, poškodená aj pritom pila alkohol. Uviedol, že poškodená počula hlasy, nosila preto so sebou bibliu. Uviedol, že poškodená svoju dcéru nenávidí, aj jej zvykla škaredo nadávať, preto je v náhradnej starostlivosti. Uviedol, že nehrozil smrťou poškodenej, len jej povedal, že zabije seba ak by skončil na 10 rokov vo väzení, to jej povedal pred políciu, pripustil že to mohlo odznieť aj v čase

skutku ale na ulici. Uviedol, že keď bol vzatý do väzby, oznámil šikanovanie poľského spoluväzňa, za čo by mal byť disciplinárne odmenený. Obžalovaný má sedemročného syna, ten je v starostlivosti matky dieťaťa, bol s ním v kontakte cez víkendy, vyživovaciu povinnosť si plní.

Poškodená I. J. bola vypočutá ako obzvlášť zraniteľná obeť, na jej žiadosť v neprítomnosti obžalovaného, ten mal možnosť sprostredkované jej klásť otázky. Uviedla, že cez deň sa pohádali, boli na návšteve, sestra jej niečo povedala, on to chcel vedieť. Potom si ho nevšímala. Začali sa s obžalovaným hádať, dôvodom bolo že s ním odmietla mať pohlavný styk, preto ju napadol, zamkol v byte a nechcel pustiť von. Ona mu povedala, že je psychopat zo trikrát a aj vonku. Zobral jeho aj jej kľúče od bytu, mal ich vo vreckách bundy. Jej sa ich podarilo mu zobrať až keď telefonoval s matkou. Vtedy mu ich vzala z vrecka a ušla z bytu. Kľúče v rýchlosti nechala vo dverách. Dobehol ju na parkovisku aj tam jej bránil v odchode. Udrel ju v byte najskôr zospodu do tváre, neskôr ju dvakrát hodil na zem. Vravil jej, že keď chce odísť, nech vyskočí oknom. V byte jej aj nadával, kričal. Von sa jej hrozil, že keby ho udala a on išiel preto do väzenia, tak by ju zabil. Ona kričala, že chce odísť a ráno si zobrať veci z bytu. Von sa jej pýtal či ho pôjde udať a ona že nie, ak ju nechá na pokoji, no prenasledoval ju až k jej kamarátke. Tam po nej chcel kľúče od bytu no ona ich nemala. V byte v Partizánskom bývali od 31.12.2018, predtým bývali krátko v Bánovciach nad Bebravou v byte jej tety, žili spolu asi štyri mesiace. Už sa stalo, že ju zamykal, aj ju v Bánovciach nad Bebravou raz napadol, nešla to oznámiť, lebo plakal a odpustila mu vtedy. Poznajú sa 14 rokov, predtým si písali, na druhý deň ako prišiel z väzenia sa stretli a dali sa dokopy. Najprv bývali oddelene no asi od septembra 2018 bývali v byte jej tety v Bánovciach nad Bebravou a to do 31.12.2018. Vtedy platila náklady na byt ona a obžalovaný stravu. V tomto období bol z bytu preč len týždeň potom ako ju napadol, no po týždni sa vrátil. Pracoval, no na týždňovke bol len raz, potom už nechcel chodiť. Od 31.12.2018 žili v Partizánskom, v tomto období bývali stále spolu, neboli rozídení, ani nepracoval na týždňovkách mimo bydliska. Ako ju napadol úderom do tváre, išla do spálne obliecť sa a chcela ísť preč, dvere boli zamknuté. Kričala že chce kľúče, že sa chce rozísť a ísť preč. Skúšala dvere, kľúče boli preč, predtým tam boli. Aj v rámci odchodu z bytu, zakaždým keď prišla k nemu, že chce kľúče tak ju hodil na zem, vykrikoval na ňu. Ona sa len bránila, dostal facku a doškriabala ho aj na hlavu mal škrabance, keď sa preli o kľúče. Aj keď boli von, tak ju zas dvakrát hodil na zem. Kričal, aby sa vrátila naspäť, že či ho pôjde udať, hodil na zem, tak si choď keby ho udala a on by šiel do basy na 10 rokov, tak by ju zabil, keď príde z väzenia. Von mu dala facku, keď ju zdrapil. Na otázku ako vnímala správanie obžalovaného uviedla, že sa ho bála, lebo ju aj v minulosti - v Bánovciach napadol. V minulosti nemala psychické problémy, ani sa psychiatricky neliečila. Bývalý partner ju nebijaval. Chytil ju však pod krk a hodil o stenu, ale nebil ju. Nebrala utlmujúce lieky. Má dieťa - E. O. s bratom obžalovaného, dieťa je v náhradnej starostlivosti u jej svokry. Obžalovaný jej písal listy keď bol vo väzení, skoro 4 roky si písali. Zo začiatku sa stretávali, vážnejší bol vzťah keď začali spolu bývať. Bola sa osprchovať pred hádkou. Keď išla do sprchy kľúče boli vo dverách. Vo zväzku tri kľúče a pípačka do práce. On mal na kľúčoch aj kľúč od auta. Jeho boli zavesené na vešiakovej stene. Keď chcela ujsť z bytu zistila, že tam nie sú. Preto išla do jeho blízkosti, že chcela kľúče. Zakričal, že ide volať mame, bol otočený k oknu. Videla ako trčali kľúče od auta z vačku tak zdrapla z druhého, z toho bližšieho. Boli to jej kľúče, vtedy z nich odpadla pípačka. Boli v obývačke, od vchodových dverí ich delí len chodbička. Rýchlo odomkla, on hneď zložil, počula ako beží. Kľúče nechala v zámke. Počula že beží za ňou, nevidela ho. Ešte len vytáčal hovor. Bývajú na prízemí, ku vchodu je to zopár schodov. Nekričal nič za ňou, keď utekala z bytu. Asi hodinu mohla byť zamknutá, tak sa jej to javilo. Okrem kľúčov jej zobral mobil a peniaze z peňaženky z kabelky. Až na druhý deň jej od obžalovaného doniesol policajt kľúče. Telefón nedoniesol, lebo že to je obžalovaného mobil, že ho mala len požičaný. Aj von sa hádali, dala mu facku aj von a odstrkovala ho chcela ísť preč. Vykrikoval aby ho nešla udať, nenechal ju tak ho išla udať. Nik ju neprehováral, aby podávala trestné oznámenie. S obžalovaným žila, lebo verila že sa zmení. Už však s ním žiť nechce. Má obavy, že by ju sledoval, myslí si že v prípade prepustenia na slobodu by sa bál jej ublížiť. Na návrh prokurátora sa čítala časť jej výpovede z prípravného konania zo 04.02.2019 č.1. 6 zápisnice, kde uvádza, že "oblečená som zistila, že zamkol tie dvere, kričala som na neho, nech mi dá kľúče, že chcem odísť, on jednoducho mi ich nechcel dať, hádali sme sa kvôli tomu stále, handrkovali sme sa vlastne, o tie kľúče on do mňa aj ja do neho. Sadla som si na gauč a začala plakať, že sa nezmení, že nech mi dá tie kľúče, že chcem odísť na čo on ma zdrapil za vlasy, hodil ma o zem z toho gauča a vykrikoval mi, že nech si vyskočím z okna keď chcem odísť a tie kľúče som od neho dostala až vo chvíli, keď šiel volať matke.." Ďalej uviedla, že ju nik z jej bývalých partnerov nesledoval, W. J., po nej len hodil retiazku pri rozchode, obžalovaný bol v kontakte aj s jej synom, chodili aj s jeho synom na výlety, správal sa voči nemu normálne no syn bol svedkom, keď do nej obžalovaný vyrýval. Psychiatricky sa neliečila, mala bibliu pri posteli no zahodila ju, lebo jej do nej obžalovaný napísal, že ju preklína, čo muselo byť potom, čo odišla z bytu.

Svedkyňa L. N. uviedla, že večer si išla ku oknu zapáliť cigaretu, počula povedomý hlas a videla ako kráča obžalovaný a pred ním poškodená, obžalovaný jej škaredo nadával, bol hlučný. Pustila ju dnu, ona bola celá biela, roztrasená, vyplašená, dala je vodu. Povedala, že sa pohádali, pretože s obžalovaným nechcela spať a že ju napadol. Mala na začervenanie na hrudi, na ruke hematóm, k nemu povedala, že to má z predchádzajúcej hádky. Sťažovala sa na zápästie, bolesť hlavy. Povedala jej, že pozerala film a obžalovaný do nej začal vyrývať a pohádali sa. Ona chcela odísť, no obžalovaný zamkol byt, keď telefonoval matke, tak mu z vrecka zobrala kľúč, podarilo sa jej otvoriť byt a ušla. Von ju sácal, bola aj špinavá, mala od blata topánky a jeansy, nadával jej. Potom svedkyňa z okna videla postavu v tmavom ako fajčí a neskôr pod oknom, bol to obžalovaný a chcel po poškodenej kľúče od bytu, no ona jej povedala, že ich nemá. Podľa svedkyne sa obžalovaný prezliekol, lebo predtým mal svetlú mikinu. Keď ho svedkyňa napomenula nech nekričí zanedával a ona zavrela dvere. Potom jej posielala SMS a pýtal kľúče od bytu. Poškodená chcela podať trestné oznámenie no bála sa večer, lebo si myslela, že von môže byť stále obžalovaný. Išla až ráno, obďaleč parkoval obžalovaný, ten bol potom aj pred políciou, nechcel aby podala oznámenie, že mu je to ľúto, nechce ísť na 10 rokov do väzenia, poškodená mu povedala, že na to mal myslieť skôr ako ju napadol. Vie, že poškodenú napadol aj keď bývali v Bánovciach nad Bebravou, no dala mu druhú šancu. Poškodenú pozná piaty rok, jej správanie sa zmenilo ako bola s obžalovaným, nebola taká otvorená, obmedzila stretnutia, vie že obžalovaný od poškodenej vyžadoval, aby boli spolu, variť, prať upratovať, bola smutná. Uviedla, že bydlisko svedkyne je asi pol až trištvrte hodinu chôdze od bydliska obžalovaného s poškodenu. Obžalovaného jej predstavila ako partnera, asi dvakrát boli na návšteve. W. P. pozná z rozprávania od poškodenej, nevedela uviesť čo jej o ňom poškodená povedala.

Svedok R. O., otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že potom čo bol ich syn zadržaný, išli k poškodenej do bytu pre synove lieky. Ako vyšli z auta, pri treťom aute od nich našla manželka na zemi kľúče, išlo o dva kľúče na kľúčenke. Skúsili a zistili, že jeden z nich bol od vchodu, potom vyšli k bytu, pričom keďže počuli, že niekto je dnu tak zaklopali. V byte bola poškodená s matkou, mal už zbalené veci ich syna. On jej kľúče podal s tým, či sú od bytu, ona povedala, že sú jej no, neskúšala ich. Vravel jej, že ako mohla dopustiť čo sa stalo, ona že chcela len obžalovaného vystrašiť, nie aby bol zatvorený, volala vyšetrovateľovi, ten jej povedal, že má na druhý deň prísť vypovedať. Ona im potom napísala, že vypovedala pod kamerou a že oznámenie už nemôže stiahnuť. Poškodená bola nevesta ich staršieho syna, vie že si písali aj s obžalovaným, keď bol vo výkone trestu, ako ho prepustili na druhý deň prišla za ním. Obžalovaný však býval u rodičov cez leto aj na jeseň, aj v čase keď asi dva tri týždne bývali v Bánovciach nad Bebravou chodil syn k nim, prali mu veci, chodil od nich na týždňovky v septembri a októbri 2018. V Partizánskom bývali asi mesiac aj vtedy však synovi prali veci, navštevoval ich ráno aj večer, u poškodenej len prespával, alebo bol u nej keď potrebovala. Myslí si že syna využila, aby mala kde bývať, lebo syn zložil depozit za byt 1000,-€, na ktorý ona nemala. Poukázal aj na to, že poškodená sa nestará ani o jedno z detí, jedno vychovávajú oni s manželkou, druhé je v starostlivosti otca jej dieťaťa. Mala viacero pomerov ba aj mimomanželský pomer, žiadny si neudržala. Poškodená s obžalovaným každý hospodárili samostatne. Uviedol tiež, že raz bola poškodená u nich aj s modrinami (ľak na krku) potom čo bola napadnutá jej vtedajším druhom. Vie však, že obžalovaný na poškodenú žiarlil, zdôveril sa mu, že má poškodená asi druhého, on mu radil aby ju nechal, lebo nemal dôveru v poškodenú.

Svedkyňa R. O., matka obžalovaného uviedla, že vzťah obžalovaného s poškodenu začal, keď ten prišiel z väzenia, prišla pozrieť jej dcéru, ktorú majú v náhradnej starostlivosti, a hneď vošla obžalovanému do postele, lebo sa bála pri pozeraní hororu. Pritom je matkou dieťaťa s ich najstarším synom. Po dvoch mesiacoch po narodení dieťaťa pritom odišla za frajerom do Írska. Poškodenú charakterizovala ako sebeckú, výbušnú, nedochvilnú, syna - obžalovaného ako žiarlivého. Poškodená jej posielala SMS správy keď sa pohádali alebo rozišli s obžalovaným. Rozišli sa aspoň trikrát za krátke obdobie čo boli spolu. V Bánovciach nad Bebravou bývali asi len dva týždne, potom sa obžalovaný vrátil k nim, aj poškodenú jej teta z toho bytu vyhodila. Sny pritom keď robil pre zamestnávateľa z Nadlíc, chodil na týždňovky, obžalovaný ich aj v čase keď žili v Partizánskom denne navštevoval, prala mu veci, bral si potraviny (zemiaky a pod.) stravovala sa u nich. Obžalovaný zohnal byt v Partizánskom zložil zábezpeku, prespával tam s poškodenu avšak aj tak chodil k rodičom. Každý z nich mal svoje financie. Poškodená sa jej zdôverovala aj s jej problémami s bývalým manželom, ktorý ju psychicky aj fyzicky týral, aj ju videla s modrinami na krku potom čo ju ten (W.) napadol, sťažovala sa jej na neho, chodila sa ku nej vyplakať. Potom si začala s vodičom kamióna, to ešte bola vydatá a chcela po nej, aby poškodenej robila alibi,

že bola za dcérou. Ku skutku uviedla, že je syn vola asi o 21:30 h s tým, že počula krik poškodenej, ktorá kričala a nadávala obžalovanému s tým, že je psychopat. On povedal svedkyňi do telefónu, že poškodená má amok a že mu dala facku, že ju musel držať za ruky aby mu nevyškriabala oči. Ona mu povedala, že načo je s ňou a on, že ju má rád, potom ešte počula ako obžalovanému poškodená nadáva a hovor sa prerušil. Syn jej volal asi za hodinu, že poškodená odišla ku kamarátke, povedal jej že sa pohádali, v Oslanoch u babky, lebo jej sestra niečo šeptala a ona mazala veci z telefónu. Oni na druhý deň syna viezli na políciu boli tam celý deň, policajti im spomínali chýbajúce kľúče, pričom vie že poškodenej dali jedni. Druhú kľúče našla, keď potom išli k poškodenej do bytu (bytu, kde bývala poškodená s obžalovaným) a asi pri treťom aute od ich našla kľúče, jeden bol od vchodu, čo skúšali druhý neskúšali lebo im poškodená otvorila, položila jej kľúče na poličku a poškodená to zaregistrovala no neodpovedala. Skôr to neuvádzala pre psychické rozpoloženie v čase výsluchu.

Trestné oznámenie podávala podľa zápisnice na č.l. 1-3 na obžalovaného poškodená dňa 03.02.2019 o 11:40 hod. na ORPZ OKP Partizánske.

Podľa zápisnice o prehliadke tela I. J. a fotodokumentácie na č.l. 74-78, prehliadka bola vykonaná dňa 03.02.2019, z fotodokumentácie sú viditeľné zranenia - začervenanie pod bradou, na hrudníku, modrina na ľavom lakti a predlaktí.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku bol prehratý kamerový záznam z bezpečnostnej kamery Skylan, s.r.o. zachytávajúcej priestor vstupných dverí do domu č. 1559/38B na ul. Veľká okružná, Partizánske zo dňa 02.02.2019 cca od 19.00 hod. do 22.00 hod., ktorú predložil K. Ž. vid' č.l. 104 a nasl., kamerový záznam sa prehral od 22.47 hod, č.l. 108-110 fotodokumentácia sa dala k nahliadnutiu. Obžalovaný uviedol, že asi ide o jeho s poškodenou. Je viditeľné ako muž s mobilným telefónom vybehne tesne za ženou z vchodu. Čas na zázname je podľa poskytovateľa záznamu ešte letný, teda skutočný by mal byť o hodinu skôr.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku bol prehratý kamerový záznam Mestskej polície Partizánske z 02.02.2019, ktorý sa nachádza na č.l. 111, kamerový záznam sa prehral v rozhodnom čase záznamu od 22.05 hod. a od 22.08 hod., k tomu bola daná k nahliadnutiu fotodokumentácia na č.l. 112-115. Osoby v čase 22.05.20 hod. sú neidentifikovateľné, v čase 22.08.43-47 je viditeľné ako sa mužská postava stavia pred ženskú, otočí sa a chytí ju za mikinu v oblasti hrudníka, stavia sa pred ňu. Obžalovaný pripustil že sa jedná u neskoršieho záznamu (22.08.43-47) o neho a poškodenú.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ v Slovenskej republike štyrikrát súdne trestaný, pričom vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/177/07 za prečiny výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na trest neskôr z dôvodu neosvedčenia sa nepodmienečný, vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/93/08 pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na nepodmienečný trest, vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/119/11 pre prečin podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na trest, výrok ktorého bol pri ukladaní súhrnného trestu vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/171/2011 zrušený. Odsúdenia vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/93/08 má zahladené (Okresný súd Partizánske sp. zn. 1Nt/6/2018)

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 2T/171/2011-460 z 28.05.2014, právoplatným dňa 16.06.2014 bol obžalovaný uznaný pre skutok z 13.04.2011 vinným zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Košice 2 sp. zn. 6Pp 44/18 zo 04.07.2018, bol obžalovaný podmiennečne prepustený na slobodu, pričom mu bola uložená skúšobná doba 4 roky.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol postihnutý dňa 27.11.2018 za priestupok proti pravidlám cestnej premávky v blokovom konaní pokutou 20,-€.

Podľa pracovnej zmluvy na č.l. 171 obžalovaný uzavrel so zamestnávateľom Construction, s.r.o. Nadlice dňa 09.08.2018 pracovnú zmluvu na dobu určitú do 12.08.2019, s dohodnutým pracovným časom 40 hod. týždenne a mzdou 480,-€. Podľa správy zamestnávateľa na č.l. 172 zamestnanec vykonával prácu v Bratislave na týždňových turnusoch. Zamestnaný bol od 13.08.2019 do 16.10.2018.

Podľa potvrdenia o pobyte na č.l. 173 má obžalovaný evidovaný trvalý pobyt od 03.03.2010 v B. M..

Podľa správy ÚVV Ilava doručenej dňa 08.04.2019 na č.l. 191 bol spísaný návrh na disciplinárnu odmenu obžalovanému, ktorý bol predložený na ďalšiu realizáciu. Vec sa týkala protiprávneho konania obvinených, ktorého svedkom bol obžalovaný, pričom súd dožiadal ÚVV Ilava o žiadosť o správu k oznámeniu šikanovania väzňa poľskej národnosti páchatateľmi, ktoré popísal obžalovaný vo svojej výpovedi. Predmetná vec mala byť predbežne posúdená povereným príslušníkom ZVJS ako podozrenie zo spáchania trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a iné.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že konanie, ktoré z vykonaného dokazovania možno mať za preukázané, nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu, nanajvýš tak priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pričom uviedol, že žalované trestné činy nemožno kvalifikovať ani ako spáchané v jednočinnom súbehu. Prokurátorka zotrvala na podanej obžalobe a právnej kvalifikácii skutku ako v obžalobe. Obžalovaný zotrval na svojich skorších vyjadreniach.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd dospel k právnemu záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d / Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 7 Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák., čiastočne - podľa výsledkov dokazovania - upravil skutkovú vetu rozsudku a skutok právne posúdil inak ako pôvodne prokurátor v obžalobe.

Výsledkom dokazovania by malo byť preukázanie skutkového stavu v takom rozsahu, aby bolo možné skutok právne posúdiť, teda rozhodnúť či napĺňa znaky nejakého trestného činu, a v tom zmysle rozhodnúť spôsobom uvedeným v Trestnom poriadku. Skutok nemožno ohraničiť účelovo len to časťou deja, kde síce obžalovaný koná, avšak z jeho konania nemožno odvodiť ostatné znaky skutkovej podstaty trestného činu, najmä subjektívnu stránku, ani nevedno odhaliť motívy jeho konania ak sú zrejmé. Súd je toho názoru, že skutok, ktorého skutková veta je uvedená v rozsudku, nezahŕňa dva či viac samostatných skutkov, ale len jediný. To je aj dôvod prečo súd nerozhodol o oslobodení obžalovaného pre určitý skutok právne kvalifikovaný ako v obžalobe, ale právnu kvalifikáciu skutku uvedenú v obžalobe pokiaľ nebola preukazovaná vypustil a skutok právne posúdil inak, podľa výsledkov dokazovania.

Tiež je potrebné uviesť, že tak obžalovaný, ako aj poškodená, uviedli verziu skutku, ktorá sa sčasti zhoduje, sčasti navzájom líši, rovnako svoje spolužitie a postoj k tomu druhému popísali sčasti zhodne a sčasti vyslovene odlišne. Súd sa sústredil na skutočnosti rozhodné pre právne posúdenie skutku. Hoci možno mať pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej v časti charakteru spolužitia s ostatnými jej skoršími partnermi, ako aj v tej časti, kde pokiaľ ide o spolužitie obžalovaný mal byť tým, kto inicioval ich pomer, vyhľadával poškodenú a dožadoval sa odpustenia, alebo že to bola len poškodená, ktorá udržiavala vzťah napriek nezhodám a zlyhaniu partnera, tieto skutočnosti neboli pre posúdenie skutku ako trestného činu významné, boli len okolnosťou, ktorú súd vzal do úvahy a ako nižšie uvedie zohľadnil najmä pri výroku o treste.

To čo je zhodné a čomu nasvedčujú aj výpovede svedkov je to, že obžalovaný s poškodenou nadviazali milostný pomer, ktorý pokrýval jednak častý osobný kontakt, intímne sa spolu stýkali, neskôr prejavili vôľu spolu žiť, hoci obžalovaný žil aj v pravidelnom prakticky dennom kontakte aj so svojimi rodičmi. Domácnosť rodičov mu jednak poskytovala podporu materiálnu (matka mu prala veci, bral si z ich domácnosti potraviny, čiastočne sa tam stravoval, bol tam, keď bol u neho syn, aj v tom čase, keď mali s poškodenou spoločnú domácnosť a práve sa nehádali tam zvykol aj prespať), tiež emocionálnu - zdôveroval sa matke, otcovi. To však nič nemení na tom, že z dôvodov uvedených na začiatku tohto odseku tvoril s poškodenou pár, tento vzťah bol vzájomný, z dokazovania vyplýva, že nie len on, ale aj poškodená na neho žiarlila a nevedeli sa od seba odpútať, hoci ich vzťah bol sprevádzaný častými hádkami a osobnými zlyhaniami. Preto má súd za to, že ich možno nazvať v čase skutku druhom a družkou, čo je kvalifikačný znak. Výpoveď obžalovaného a jeho rodičov aj s prihliadnutím na objektívny fakt - že poškodená nemá vlastné deti vo svojej starostlivosti, alebo že po finančnej stránke väčšinu "spoločných" výdavkov hradil obžalovaný, nasvedčuje tomu, že je to skôr osoba poškodenej, ktorá svojím správaním, prístupom k rodičovským povinnostiam, hospodáreniu v domácnosti s prihliadnutím na skoršie pomery k mužom a naznačovanú opakovanú neveru zadávala častejšiu príčinu konfliktom počas spolužitia. V kombinácii so žiarlivosťou obžalovaného boli tak výsledkom konflikty, ktoré vyústili aj do skutku uvedeného v skutkovej vete.

Súd dospel na základe dokazovania k záveru, že možno považovať za preukázané, že v priebehu hádky skutočne obžalovaný získal oba kľúče od vchodových dverí do bytu a tieto uzamkol, čím však chcel dosiahnuť, aby sa po hádke uzmierili. Obžalovaný v podstate ani neozrejmil dôvod prečo by ho mala poškodená počas hádky fyzicky napádať vyhľadávať kontakt - logickým vysvetlením je, že to bolo preto, lebo držal kľúče od vchodových dverí, ktoré chcela, aby mohla odísť a vyhnúť sa ďalšej hádke. Súčasťou hádky však bolo prvotné napadnutie poškodenej ešte pred uzamknutím dverí, tú počas hádky udrel - tu súd prisvedčil poškodenej - do brady alebo pod bradu (k tomu okrem výpovede poškodenej aj fotodokumentácia). Táto následne chcela z bytu po tom čo sa odišla obliecť odísť, čo jej bolo znemožnené. Je možné, že obžalovaný si práve tu uvedomil, že napadnutím mohol zadať príčinu na možné trestné stíhanie, či premenu trestu. Následne však poškodená konala spôsobom, z ktorého je zrejme, že z obžalovaného ešte nemala nijaký strach, a jej vôľa spočívala v tom, aby sa dostala k jej kľúčom od bytu. Za pokračujúcej hádky sa snažila obžalovanému kľúče zobrať, sama išla do jeho blízkosti ak ju držal škrabala ho, bila, on sa ju snažil odsotiť aj ju odsotil. Obžalovanú tak ako uvádza sotil viackrát a tiež ťahal za vlasy.

Chráneným objektom zločinu obmedzovania osobnej slobody právo na osobnú slobodu konanie páchatel'a spočíva v účinnom bránení osobnej slobody, osoba ktorej osobnej slobode je bránené by mala by v situácii, kde jej je znemožnené osobnú slobodu znovu nadobudnúť. Hoci poškodená nemala kľúče od bytu a zrejme ani telefón, ktorý jej obžalovaný vzal (nepoprela, že je v skutočnosti nepatril), mala viacero možností ako sa z bytu dostať. Byt obžalovaného a poškodenej bol temer na prízemí, teda okná v blízkosti osôb, ktoré mohli prechádzať okolo, obžalovaný jej nijak nebránil byť v inej izbe ako obývačke, otvoriť okno, zavolať o pomoc, či búchať na vchodové dvere a tak si účinne privolať pomoc. Tou podstatnou skutočnosťou, pre ktorú súd konanie obžalovaného v čase uzamknutia poškodenej nepovažuje samostatne za trestné je to, že nemožno považovať za preukázané, že by obžalovaný vyvíjal snahu poškodenú účinne zadržať v byte. V podstate potom čo sa dostala ku kľúčom ich zobratím z vrecka obžalovaného rezignoval na snahu ju zadržať v byte, pričom stále mal prakticky možnosť tak urobiť. Hoci poškodená popisuje svoju snahu ujsť z bytu ako vydarený pokus o útek, v skutočnosti obžalovaný ju odísť z bytu pustil. Sama poškodená uviedla, že z obývačky ku vchodovým dverám je to krátka vzdialenosť s deliacou chodbičkou, zväzok mal viac kľúčov, kým ju obžalovaný dobehol bola už pred bytovým domom. Tu súd uvádza, že pokiaľ by chcel obžalovaný poškodenú zadržiavať, potom čo zacítil (aj obžalovaný uviedol, že to že mu siahla do vrecka zaregistroval) ako mu poškodená vzala kľúče by ju bol chytil rádovo v pár sekundách a táto by zrejme nielenže nestačila ani odomknúť, ale ani nájsť správy kľúč od vstupných dverí. Obžalovaný však ako sám uvádza, dotelefonoval a hoci urýchlene obul sa a z bytu za poškodenou vybehol. Skutok však pokračoval aj pred bytovým domom a cestou k svedkyňi B. N.. Tu súd prisvedčil výpovedi poškodenej, svedkyne L. N. a čiastočne aj krátkemu záberu kamerového záznamu mestskej polície, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa možno spočiatku snažil obžalovanú presvedčať no neskôr, jej adresoval vulgarity, zastavoval ju, staval sa do cesty chytil a dvakrát ju zhodil na zem, čo nevylučuje že nespadol spolu s ňou ako ju držal. Svedkyňa popisuje, že poškodená k nej prišla zašpinená od blata na topánkach a jeansoch, čo naznačuje že nohavicami sa mohla dotýkať zeme pri páde. Svedkyňa popisuje aj to, že obžalovaný kričal bol vulgárny a poškodenej nadával. To naznačuje emócií obžalovaného - hnevu. To aj naznačuje verzii poškodenej, ktorá zostala konzistentná pokiaľ ide o prednesené hrozby obžalovaným jej adresované. Na základe uvedeného súd prisvedčil verzii poškodenej, pretože z hľadiska motívu konania obžalovaného, tento uvedomujúc si, že poškodenú v byte napadol a pokiaľ ho tak poškodená udá na políciu, môže byť odsúdený, zároveň frustrácie, keďže poškodená z bytu odišla, uviedla mu, že sa s ním rozchádza, nadávala mu rovnako ako aj ho doškriabala, že použije popri častovaní nadávkami hrozbu, ako že za danej situácie bude emocionálne vydierať poškodenú tým, že spôsobí ujmu na zdraví sám sebe, keď táto pôjde na políciu a on bude odsúdený na prísny trest.

Hrozba smrťou, ktorú obžalovaný voči poškodenej uviedol už bola spôsobilá vyvolať u poškodenej obavy o život. Jednak pre skúsenosti s obžalovaným a častými hádkami, preto že ju tesne predtým v byte fyzicky napadol - použil násilie (mal to prvý raz spraviť už počas bývania v Bánovciach nad Bebravou) a fyzicky jej aj bránil dostať sa ku kľúčom, prenasledoval ju, zastavoval ju, násilie použil aj cestou k svedkyňi, keď ju sotil. Na otázku predsedu senátu odpovedala, že sa obžalovaného bála, poškodenej stav popisuje aj svedkyňa X - poškodená mala prísť roztrášená, vyplašená, bála sa dať oznámenie ešte večer, aby obžalovaného nestretla, napokon jej obavy neboli iracionálne, obžalovaný si dal záležať, aby ju kontaktoval ešte do príchodu na políciu.

Súd konanie obžalovaného v súvislosti s hrozbou smrťou neposúdil napriek možnému doslovnému výkladu - hrozby spojené s podmienkou - ako vydieranie, pretože výsledkom hrozby bol okamžitý strach z osoby obžalovaného, ten svoju hrozbu neskôr (keď sa k bytu svedkyňa vrátil) ani neopakoval, naopak,

snažil sa poškodenej na druhý deň ospravedlniť, ako uvádza svedkyňa, túto vetu pre budovú políciu už formuloval v tom zmysle, že pobyt vo väzení nevydrží a spôsobí ujmu sebe. Trestný čin vydierania by pritom nemal byť ohraničený začiatkom a koncom skutkového deja prostým vyslovením podmienenej hrozby, ale páchatel by v tomto smere mal mať už pred vyslovením hrozby vopred uvážený úmysel dosiahnuť svoj cieľ hrozbou, ako aj istý čas násilím či hrozbou násilia poškodeneho nútiť, aby niečo konal či opomenul. V tomto prípade obžalovaný v hneve sformuloval svoju hrozbu smrťou poškodenej, ktorej vážnosť dala jeho predchádzajúce správanie, predchádzajúce násilie tak možno skutkovo spojiť s vyhrázaním, avšak obžalovaný nijako neovplyvňoval budúce správanie poškodenej v zmysle brániť je v trestnom oznámení práve hrozbami. Práve naopak, poškodenej využila možnosť podať trestné oznámenie už na druhý deň, a pokiaľ nad podaním trestného oznámenia váhala, tak nie z dôvodu obáv z hrozieb smrti obžalovaným, ale z dôvodu emocionálnej pripútanosti k obžalovanému, o čom môže svedčiť aj svedkami O. tvrdená skutočnosť, že poškodenej zvažovala zmenu výpovede v prospech obžalovaného po rozhovore s nimi. Takto je zrejmé, že hoci formálne obžalovaný podmienenú hrozbu vyslovil, táto v zmysle nútenia poškodenej k určitému konaniu či opomenutiu konania nebola toho spôsobilá, avšak bola spôsobilá vytvoriť aktuálnu hrozbu zo správania obžalovaného - že keďže sa správa agresívne a prenasleduje ju tak, by mohol spôsobiť poškodenej fyzickú ujmu či smrť, ktorou hrozil. Súd tak z vykonaného dokazovania vychádzajúc z výpovede poškodenej, svedkyne N., videozáznamov a fotodokumentácie o zraneniach poškodenej dospel k právnomu záveru, že obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím čin spáchal na chránenej osobe - na blízkej osobe - družke, naplnil tak zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d / Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 7 Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. Ohrozil záujem na pokojnom občianskom spolunažívaní. Konal v priamom úmysle.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd ukladal trest za prevahy priťažujúcich okolností, pretože obžalovaný bol odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť aj pred spáchaním trestného činu v tejto veci. Súd tak ukladal trest v rámci upravenej trestnej sadzby 16-36 mesiacov. Je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieňenečného prepustenia na podklade uznesenia Okresného súdu Košice 2 sp. zn. 6Pp 44/18 zo 04.07.2018. Súd teda uložil obžalovanému trest nepodmienený, pretože doposiaľ vykonané nepodmienené tresty nemali na jeho správanie pozitívny efekt a v prípade, že sa vyskytol konflikt, ktorý vyžadoval zmierlivé riešenie či dokonca defenzívny prístup, sklízol opäť k násiliu. Súd však pri ukladaní trestu v rámci tejto trestnej sadzby zohľadnil podiel poškodenej na vzniku konfliktných situácií, že nebola osobou odkázanou na obžalovaného ani na ňom nútene v dôsledku nezavinene zlých sociálnych pomerov závislou, ale rovnocennou partnerkou, a tiež rovnocennou ak nie aktívnejšou, pokiaľ ide o vyhľadávanie vzájomnej prítomnosti a zadávanie príčin vzájomných nezhôd. Súd tiež zohľadnil návrh na disciplinárne odmenenie obžalovaného, pretože už to samé naznačuje, z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného, že nie je potrebné napriek predchádzajúcim odsúdeniam na odsúdeného vplývať ukladaním trestu pri strede či hornej hranici trestnej sadzby. Súd tak uložil obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienené, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.